

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Egy főispán nyilatkozata.

Molnár István, Zemplénnvármegye főispánja a közigazgatási bizottság ülésén a következőket mondotta:

A közigazgatás reformját halasztanunk nem lehet, nem szabad. Mert kérem a mi mai életünk itt a megyénél nem autonom élet. Nincs autonómia, felülről vagyunk kormányozva: parancsolok, teljesítsd. Ennyi a mi utasításunk felülről és itt lent a rendeletek egész halmaza napról-napra megnehezíti a közigazgatást, ma holnap azt sem tudjuk, hol a fejünk.

Ezen nagyjelentőségű enunziáció megérdemli, hogy azzal bővebben foglalkozunk.

Mi a demokratikus szellemben, a népállam eszméitől duzzadó egészséges közigazgatási reform hívei vagyunk. Mikor kijelenti egy főispán, hogy a mai közigazgatás mellett a vármegyénél nincs igaz autonom élet, akkor a legerősebb csapást mérte a mi elleneseinkre, a centralisták érveire. Mert ha a legfőbb indok a közigazgatás reformja mellett a központosítás, akkor mi a fészkes fülemilének kell az autonómia fölött keseregnünk? És ha egy központi tető alá akarjuk helyezni a magyar alkotmány régi védbástyáit, akkor ki kell irtani lelkünkől minden porczikát, a mely az autonómiaért lelkesedik. Mert micsoda politikai következetlenség: képviselni egy politikát amugy és debattőrösködni ugyanezen — politika ellen emigy.

Lám, éppen ez a nagy baj a közigazgatási reform nagy harcza előtt, hogy pártpolitikai szempontok legyőzik az igaz és őszinte meggyőződéseket. Szentül hisszük, ha ma egy főispán akár elszólás révén, akár bizalmas pour-parler közben beösméri a mai állapotok tarthatatlanságát és a rendeletek halmaza ellen, a központi vezetés ellen felzudul: akkor ott a lélek legmélyén, a hol őszinteség lakozik, ott valóságosan titkos sóvárgás él a széles körű autonómia mellett. És mégis — az a csunya, — hogy minden őszinte hazafias érzést legyőz a kormány politikája iránt való feltétlen ragaszkodás.

Molnár főispán, ha előre elkészül erre a gyűlésre, vagy mielőtt kimondja szive őszinte sugallatát, alszik reá egyet,

bizonyynal opportunusabb lett volna a kormányával szemben. Ma már próbálhatják ezt a nyilatkozatot — a melyet egy tekintélyes közigazgatási forum előtt mondott — akárhogyan magyarázni, vagy a mit ilyképp meg sem tehetnek, gondolhatják azt czáfolattal meggyengíteni, a bizottság közvetlen hangulata mégis az volt, hogy a főispán — helyesen — nincs megelégedve a fennálló renddel és gyökeres változást óhajt. Ha végignézzük az ország fölött, ijesztően, sötét árnyként lebegő közszellem: lehetetlen el nem hinnünk, hogy ha minden magyar főispán egy gyöngye pillanatban vallomást tenne a mai közigazgatás állapota felől, mindannyi a Molnár főispán szavait ismételné.

Be kell látnunk itt letről, hogy egészségtelen az a politika, a mit oda-fent mivelnek; be kell látnunk, hogy a centralizációt bécsi ajkak sugalmazták, hogy a közigazgatás államosítását a bécsi kezek akarják mindenáron keresztülhajtani. Ez a régi osztrák politika egyik újabb fattyuhajtása. Regi terv, a melynek keresztülvitelére alkalmasnak látszik ez a romlott közszellem, ez a pénzzel megvásárolt többség. Tiszta munka: egy csomóta vonni a magyar közélet minden szálát, elfojtani a vármegyék évezredes autonomikus jogkörét, elejét venni annak a felbuzdulásnak, a mely a multban mindig meg tudta őrizni a magyar nemzet jogait es erősegeit. A centralizált központi erőre berendezett államgépezetnél minden összmonarchikus terv egyszerre, egy csapással lesz keresztülvihető. Ilykép alkalomadtán csak egyetlen ponton kell halálíg sebezni a magyar államot. Mig a szélesebb jogu, tágabb körű autonómia sokfejű államának minden egyes fejét külön kell leütni, hogy a hatalmas test élettelenül hulljon az örökké éhes és elbizakodott erejében dölyfős osztrák politika ölébe.

Ha most ez az elaltatott nemzet, ez az elerkölestelenedett közszellem megriadna a jövő fenyegető képétől és őszinte meggyőződésére hallgatna, szive sugallatát követné és sutba hajtva minden pártpolitikát, átlátná, hogy egészséges, erős és hamvaiból újra ébredő egységes magyar nemzeti államot csakis úgy teremthetünk, ha a magyar közigazgatás minden gyökerét minél hatalmasabb, szélesebb arányban elplántáljuk a nép milliói körében és így segítünk regenerálni egy posványba süllyedt

magyar közéletet és egy már-már veszendőnek induló nemzeti társadalmat: akkor bátran, reménykedéssel nézhetnénk a jövő elé."

Vajha a zempléni főispán nyilatkozata megteremthetné ezt az áramlatot. De nem bizunk ebben, mert tudjuk, hogy Molnár főispánnak ez az elszólása — kinos hatást fog előidézni odafent. Éppen azért: mert tetszetős idelent. És ez az ellentét fényesen igazolja, mennyire nincs egybeforrva ez a nemzet — az ő kormányával. (bp.)

A hazai ipar védelme.

Ismeretes mindenki előtt, hogy a magyar ipar fejlődését az osztrák ipar gátolja. Tudva lévő, hogy Ausztriához való viszonyunk következtében az osztrák ipar uralkodik Magyarországon, veszélyeztetve a magyar iparosnak a megélhetését is.

Ez azonban nem elég a telhetetlen osztráknak. A legközelebbi közgazdasági kiegyezést fel akarja használni arra, hogy meglevő iparunkat is tönkretegy. Annnyira mentek az osztrákok szemérmetlen vakmerőségükben, hogy azt követelik, hogy a magyar állam ne adjon kedvezményeket a magyar iparnak! Ez a leghallatlanabb beavatkozás Magyarország belügyeibe, a melyhez pedig senkinek sem lehet köze, még 1867-es alapon sem.

Azt is naponként tapasztaljuk, hogy Ausztriában folytonos a támadás ellenünk. Az eszeveszett Lueger és bomlott agyu társai a legmocskosabb száju bécsi kofa nyelvén szidják, sértegetik, üldözik a magyart s izgatnak a magyar termények ellen.

Másrésről Ausztria pénzberei hadjáratot indítottak a magyar értékek ellen. Minden lehető eszközzel, hitel-megvonással, mindenféle gaz rágalmak terjesztésével rontják a magyar pénzintézetek és vállalatok hitelét, hogy azok bukását elősegítsék. Krachot akarnak előidézni Magyarországon.

Ezeket tovább nem tűrhetjük jámbor birka módjára. Itt az ideje, hogy igyekezzünk megvédelmezni magunkat. És ha már a kormányban nincs elegendő erő és bátorság érdekeinknek megoltalmazására, akkor kétszeresen szükség van arra, hogy a társadalom mozduljon meg egy emberként. E mozgalomnak többféle iránya lehet, melyek közül

most csak egyről, a hazai ipar védelméről, illetőleg az osztrák iparnak Magyarországból kiszorításáról akarunk szólni.

Jogosabb önvédelem ennél nem képzelhető. Hiszen minden polgárnak az a kötelessége, hogy saját nemzete iparát támogassa és részesítse előnyben az idegen fölött, ha azzal az idegennel jó viszonyban vagyunk is. Mennyivel inkább áll ez kötelességünkben akkor, a midőn minden tekintetben ellenséges állam iparával állunk szemben. Minden tartózkodás nélkül belemehetünk e háboruba.

Midőn Kossuth Lajos és társai megalkották annak idején a védegyeletet, a magyar ipar nem igen volt a fejlettség azon fokán, hogy minden igényeinket kielégíthesse. Ma már megtudunk ugyszólván mindent készíteni idehaza s ha Ausztria iparával teljesen szakitunk is, még csak kényelmi szempontokat sem kell feláldoznunk.

Attól se tartson senki, hogy majd Ausztria azzal törje meg ezen harcunkat, hogy ő a magyar nyerstermények ellen indítja meg a háborút. No hát ez a háboru már régóta megvan, de nagyobb károkat nem okozhat, mert az osztrák olcsóbban sehonnan sem szerezheti be a nyersterményeket, mint Magyarországból. Hogy pedig drágábban szerezze be szükségletét, arra sem hazafisága, sem gyűlölete reá nem veszi, mert a fogához ver minden krajczárt.

Örvendünk hát azon, hogy az ország-szerte ilyen üdvös irányu kezdeményezés indult meg, a melynek célja az, hogy országos mozgalom szerveztessék pártkülömbőség nélkül a magyar ipar védelmére, az osztrák iparczikkek kiszorítására.

Meg vagyunk arról győződve, hogy ezen mozgalomhoz szívvél-lélekkel csatlakozik Miskolcz város közönsége és e nagyjelentőségű nemzeti ügyben az elsők

között találjuk. Hazafias kötelességünk ez pártkülömbőség nélkül. Reméljük, hogy mi a mozgalom megindításában az elsők között leszünk. Szükséges azonban, hogy lehető szervezettséggel és egyöntetűen vigyük keresztül célunkat.

Főispáni változások. A Fővárosi Tudósító nevű könyvatos ujság jelenti a következőket: A költségvetés tárgyalása után a volt nemzeti párt várakozásának megfelelőleg, legilletékesebb forrásból nyert értesülés szerint, Horánszky Nándor belügyminiszterre fog kineveztetni. Perczel Dező távozásával, aki a Bankegyesület részvénytársaság vezérigazgatója lesz, a képviselőház Szilágyi Dezsőt fogja újból megválasztani. Horánszky Nándor kinevezésével kapcsolatosan főispáni állásától megválí a hontmegyei, szatmári nógrádi és lipői főispán. A képviselőházban ezeken kívül a csongrádmegyei és hevesmegyei főispánváltásról is beszélnek.

Pénzintézetek napja.

Vasárnap a pénzintézetek napja volt. Nem kevesebb, mint három pénzintézetünk tartotta e napon rendes évi közgyűlését, ugymint a Takarékpénztár, Hitelbank és Hitelintézet, mind a három részvényeseinek nagy érdeklődése és részvétele mellett. A lefolyt közgyűlésekről — rövidesen — a következőkben számolunk be. A miskolczi Takarékpénztár vasárnap d. u. tartotta meg IV. évi rendes közgyűlését Horváth Lajos elnökle alatt. A közgyűlésen 25 részvényes volt jelen és összesen 117 részvényt képviseltek. Elnök üdvözlő szavai után az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseit minden vita nélkül tudomásul vették; a szabályszerű felmentvényt megadták és dr. Csáthy Szabó István vezérigazgatónak buzgó és eredményes működéséért elismerését és 500 frt tiszteletdíjat szavaztak. — Az évi osztalék részvényenként száz frtban állapított meg. Következett vezérigazgató, 4 igazgatósági s felügyelő bizottsági tag választása és a választmány kiegészítése. A választás eredménye: Igazga-

tósági tagok: Csáthy Szabó István vezérigazgató, Kubacska István, Soltész N. Albert, Feuerstein Márkus, Soltész Nagy Kalmán, Bartányi Gyula titkár-ügyész; felügyelő-bizottság: Bizony Ákos, Grünfeld Ödön, Lévay-József, Szabó József; választmány Bay Barnabás, Furman Gyula, Kaffka Ignác, Lichtenstein László. Nagy Ignác, Szathmáry Király Pál. — A Hitelintézet vasárnap d. e. 11 órakor tartotta évi rendes közgyűlését Lichtenstein J. elnökle alatt. A közgyűlésen 30 részvényes jelent meg, kik összesen 450 szavazatot képviseltek. Elnök üdvözlő a közgyűlési tagokat s miután a határozatképességet konstatálja, a közgyűlést megnyitja; egyidejűleg a szavazatszedő küldöttség tagjainul felkéri Kun Kalmán, Miskolczy Pál és dr. Kazai Mór részvényeseket, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig Grünfeld Ödön, Szathmáry József és Fodor Pál részvényeseket. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentéseit örvendetes tudomásul szolgáltak és a felmentvényt megadták. A kilépő két igazgatósági tag: dr. Szabó Gyula és Mahr Pál újból megválasztottak. A közgyűlés végeztével Grünfeld Ödön felvette a hivatalnokok nyugdíjalapja létesítésének eszméjét. A felvetett javaslatot dr. Tarnay Gyula javaslatához képest a közgyűlés az igazgatósághoz tette át érdemleges tárgyalás és esetleges határozathozatal végett. Az évi osztalék részvényenként 11 frtban lön megállapítva. Ezzel a közgyűlés befejezést nyert. — A Hitelbank közgyűlése d. e. fél tíz órakor ment végbe Melezer Gyula elnökle alatt. — A közgyűlésen 16 részvényes jelent meg. A részvényesek 245 részvényt képviseltek 216 szavazattal. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentéseit a közgyűlés tudomásul vette és a felmentvényt megadta. A kilépő Koos Soma és Grünvald Ede ig. tagokat újból megválasztották. Mind ezek a közgyűlések kivétel nélkül arról győztek meg bennünket, hogy pénzintézeteink szolid alapokon nyugodva, nem csak részvényeseik, de megyénk és környékének közgazdasági érdekeit is hiven szolgálják.

TÁRCZA.

Gyáripart Miskolcznak!

(Tündérajáték egy felvonásban.)

Színhely: egy városatya szobája Halvány lámpavilág.

Városatya:

(Föl és alá jár, majd ablakhoz megy és kinéz az éjbe borult Miskolcziára.)

Szeretlek, édes szülővárosom,
Mert megválasztottál dicső atyadnak,
S a közgyűlésen szónokolhatok,
Hogy megfordul sirjában Cziczzeró!
Szeretlek és keblem hő vágya az:
Legyen falaid közt boldog virulás!
S a régi tervek, diszes alkotások,
Mihamarább megvalósuljanak!
Ma délután is arról értekeztünk
A polgármester elnöksége mellett,
Hogy lendítsük föl arva városunkat,
Hogyan teremtsünk nyüzsgő gyáripart?
Miskolczból Birmingham hogy legyen,
Szövőgyár, sörgyár, aszfaltgyár, papirgyár
Kéményi büszkén füstölögjenek!
A győzedelmes háboru után

Hajdan diadaloszlopot emeltek:
Manapság az idők folyása más;
A gyárkémény pipázó óriása
A kulturának Vendome-oszlópa!
De haj, e sok gyár és ipartelep
Fölépül-e itt egykor vagy soha?
Nem jut-e a mi terveink sorára,
Melyek születnek és a légbe lógnak
Csalóka, édes álomkép gyanánt,
De földre sohse, sohse szállanak?
Felelj nekem, te zord, sötét jövendő,
Megvalósulnak fényes álmaink,
Vagy kétségbeejtőn szállnak sirba mind?
Melyet szívünk epedve, aggva vár:
Fog-e itt egykor füstölögni gyár?
Csendül fülünkbe kerek zaja,
Mint bűvös-bájos, édes muzsika?
Tartulj eim, jövendő messze napja,
Idézlek én: Miskolcznak városapja!
(Titokteljes zene. A városatya szeme elé ködfátyol ereszkedik.)

Géniusz.

(Rózsás fellegek közül kilép.)

Légy üdvözölve, ó nagy férflu,
Miskolcz város közgyűlési tagja!

Leszálltam én, a rózsás Géniusz,
Hogy a jövőbe elvezesselek,
Es megmutassam epedő szemednek
Az első nagy, hatalmas, büszke gyárat,
Mely városodba létesülni fog!
J: r hát velem!

Városatya:

Követlek Géniusz,

Hadd lássam hát az első drága gyárat!
(A színhely gyorsan megváltozik. A Pecze partja.
Óriás gyárépület emelkedik a néző előtt.)

Városatya: Káprázat! Jól látok igazán?
Micsoda hatalmas gyár! Nem Londonba vezettél, Géniusz?

Géniusz: Nem bizony, hanem a Pecze partjára. Ugy e csinos kis épület? Hat emeletes. Hatezer ember és ötmillió lóerejű gépet foglalkoztat. Éjjel-nappal folyik belsejében a munka, szakadatlanul, — pihenés nélkül.

Városatya: Ah? És miféle gyár ez? Mi az a hasznos termék, mely benne remekbe készül? Mi az a gyümölcs, melyet örökké terhes méhe a világra szül?

Bacillus-háboru.

— Borzalmas história. —

A miskolci új kórházban a legújabb módszer szerint fogják a szennyvizet deszinficiálni. Ez a fertőtlenítési módszer Európa területén még ekkoráig csak egyedül Londonban ismeretes, mely abból áll, hogy a csatornák bacillusokkal telt szennyvizét egy kútba vezetik, a hol mesterségesen olyan bacillusokat termesztnek, amelyek a szennyvíz bacillusait megölik.

Nem tudom bizonyosan, vajjon megénekelte-e valamelyik költőnk, hogy véres napok, világraszóló tragédiák küszöbén állunk? Ha nem énekelte, hát megénekelhette volna, mert ime a bekövetkezendő borzalmas események már előrevetették sötét árnyékaikat. A huszadik század egén rémes fellegek tornyosulnak. Az egész földet egy nagy gyászlepel vonja be kelettől nyugatig, déltől az északi pólusig és a gyászlepel alatt lézsen sirás, jajgatás, a fogaknak csikorgatása.

Huh!

A világraszóló véres tragédiának előjátéka lent folyik már Dél-Afrikában, a hol az angolok és burok öldösik egymást rakásra. Egyik ember vérént ontja a másiknak, pedig a küzdő felek sohasem látták még azelőtt egymást, egyik a másikat még gondolatban sem sértette meg. De hát ölnie, pusztítania kell az embernek egymást, mert ezt kívánja a természet törvénye, mely abban a rettenetes elvben csucsosodik ki, hogy: ha én még nem eszem az én embertársamat, akkor az esz meg engem!

Ezt a természeti törvényt érvényesítik Miskolcz város bölcs fizikusai, midőn ott a diszes új kórház udvarán a bacillusok örök háborújának alkalmas terepnumot készítenek.

Menarek mester megássa a kutat, melynek mélyén gondos kezek kitűnő fajtájú, erős apa- és anya-bacillusokat tenyésztnek. Ezek a gyilkos állatok milliókra fölszaporodván, nagy buzgalommal edzik, készítik magukat a harcra. Század, ezred, dandár, hadtest s talán még király-gyakorlatokat is

tartanak, hogy sikeresen megküzdhessenek az ellenséggel: az ismeretlen bacillusokkal, melyek a csatorna vizének hullámain majd hozzájuk érkeznek.

Szegény csatornabeli bacillusok!

Ezek nem is képzelik, mily rettenetes sors vár rájuk odalent a kut fenekén. Fogalmuk sincs róla, hogy ott harc- és vihar-elzett tábor, félelmes ellenség áll lesben és életükre tör.

Ők, a kik idefent emberhussal éltek, embereket emésztettek, minden gond nélkül, vígan vitorláznak a szennyvizek hátán, egyszer csak zsupsz, lent vannak a kutban. Ki tudná leírni azt a borzasztó jelenetet, a mi majd odalent történik? Millió és millió élet küzd a létért, az életben maradásért. Őli, gyilkolja egymást irgalom nélkül. Óriási láрма, irtózatossá csatazaj, rémes ordítás, halálhörgés tölti be a levegőt, melyet mi nem hallunk, de ők maguk: a bacillusok hallják. Egyszer aztán elesenededik minden...

A győzők tort ülnek az elesettek hullái fölött!

Ki lett a győztes? Melyik bacillusereg nyerte meg a csatát?

Ezt jó volna tudni!

Tudni! Tudni!

Földi gyarló ember mindent szeretne tudni. De hát hiába! Nagyon sok olyan dolog van ég és föld között, a miket véges elménkkel felfogni, megérteni képesek nem vagyunk. A tudomány és ismeretek terén azonban folytonosan haladunk. Hála istennek, ma már azt is tudjuk, hogy vannak a világon bacillusok. Szegény ősapánk ezt még nem tudták. Ők meghaltak abban a tudatban, hogy elragadta őket innen e siralom-völgyéből a sárgalábu halál. Pedig hát őket is a bacillusok ölték meg, a miképpen minket is megölnék a bacillusok. A bacillus tehát nem más, mint maga a halál.

A tudós fizikusok azt is kisütötték, hogy vannak pestis, sarlach, tuberculosis, diftéria, kolera és a jó ég tudná még miféle bacillusok. Ezek mindannyian az emberi testet falják és emésztik. És ma a miskolci kórház kutjának nyomán arra virradtunk, hogy ezeken a megszámlálhatatlan fajú ba-

czillusokon kívül még olyan bacillusok is léteznek, amelyek az emberevő bacillusokkal örökös harcban állnak s azokat emésztik. A dolog végeredményében tehát oda lyukad ki, hogy faj tekintetében lehetnek ugyan ezer meg ezerféle bacillusok, de nemzetiség tekintetében csak kétféle van. Egyik a vad, emberevő bacillus. A másik pedig a... no mi a csoda nevet adjak annak, a melyik a kórház kutjában harcolni kész az emberevőkkel? ... Ki mondja meg: vajjon az a bacillus jó akarrattal van e az ember iránt? *Emberszerető bacillus*-nak nem nevezhetem, mert hiszen vannak olyan földi lények, amelyek csupa szeretetből is megeszik az embert! A tigris, hiéna és a vad indián megesz bennünket, mert szereti az emberhust! No, de ne tépelődjünk e fölött. A kórházban nevelt bacillust nevezzük egyszerűen művelt, civilizált bacillusnak.

Ugy-e jó volna most már tudni, hogy abban a rettenetes háboruban, melyet ez a két bacillus-tábor indított egymás ellen a világhatalom birásáért, melyik lesz a győztes? ... A mi sorsunk nagyon is belejátsszik ebbe a háboruba, mert ha az emberevő tábor lesz a győztes, mi menthetetlenül elpusztulunk, elveszünk. De ha a civilizált tábor győz — a mit remélünk — akkor talán megférhetünk még egy kis időig ezen a véni földön. Ebben a boldog reményben csak is köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki a miskolci kórház igazgatóságának, hogy az emberiség megmentése céljából civilizált bacillusokat nevel.

Éljen a kórházi igazgatóság! Éljenek a civilizált bacillusok!

Argus.

UJDONSÁGOK.

Vége ...

Vége van a farsangnak! ...

A múlt éjjel még tombolt féktelen jó kedvében, a hajnali órákban azután eltűnt ... leereszkedett előtte a bőjt szürke kárpitja.

Géniusz: Nem. És nem is fog soha. De minek is? Nem elég ez, mely virágozni fog az idők végéig?

(Kezét áldva terjeszti Miskolcz felé.)

Ó aldott város, bölcs, derék lakosság,
Mely a dicső ipart így pártolád!
A mig Miskolcz élni és állni fog:
A gépkerék itt örökké forog!
Lángolj kazán, mint a pokolnak torka,
Szállj égre a kéményből, tűzziporka.
Főjj sisteregve, Vezuv öblü katlan,
Csikorgó sajtó, dolgozz szakadatlan!
És lankadatlan, örök-fürge vervvel,
Elő, elő a milliónyi tervvel!

(Köd. Sötétség. A szín gyorsan változik. A város-
nya szobája. A lámpa el akar aludni.)

Városatyja:

(Kinéz az alvó Miskolcz girbe-gurba ut-
czáira. Gondolkozik a látományán. Föl és
alá jár. Fejét csóválja. Órájára néz s látja,
hogy késő van. Menjünk aludni ... (Az
ablakon int a városnak.) Jó éjszakát!

(Függöny.)

Flott.

Géniusz: Találd ki, öregem.

Városatyja: Papirt gyártanak benne?

Géniusz: (tagadólag int.)

Városatyja: Aszfaltot a rettentő miskolci kövezet kijávitására?

Géniusz: (mint fent.)

Városatyja: Hát mi a török csudát?

Géniusz: (önmagában.) Ez épületben — terveket gyártanak, ó halandó!

Városatyja: (megütöközve) Terveket?

Géniusz: Igen. Ötszáz ember ül az irodáiban és az f lyon írja a különböző tervvázlatokat kulturális és közgazdasági alkotásokról, az anyagi és szellemi élet reformjáról, a különböző intézményekről. A terveket aztán gyánlag feldolgozzák, kifőzik, kicserzik, megszáritják, megfűstölnek, sokszorosítják és végül —

Városatyja: Megvalósítják!

Géniusz: Ó nem! Bedobják a gyár óriási kemenczéjébe és elégetik. Látod, hogy füstöl most is a kémény! E perczen tizezer terv semmisült meg s helyette tizezer új született az első miskolci szabadalmazott tervgyárban. Erre a gyárra nagy szükség volt

Miskolczon, a hol évekkkel ezelőtt a tervezésben tölt el minden ember ideje, úgy, hogy a tervezéstől a napi dolgaikat is alig tudták elvégezni. Ez a tervgyártó vállalat most azt elvégzi Miskolcz polgárai helyett. Itt a technika legújabb vívmányai szerint gyártják a terveket. Egy perc alatt tizezeret. Sőt a gyár felvállalja más városok számára is tervek készítését. De ezek a planumok is bírnak a miskolci tervek legjellemzőbb tulajdonságaival, hogy nem valószínűk meg soha! Ő ez a gyár nagyszerűen virágzik! A miskolcziak mohón kapkodják termékeit: a szebbnél-szebb, újabbnál-újabb terveket ... Elolvassák gyönyörrel — azután a gyár kemenczéjébe kerülnek újra mind ...

Városatyja: (a csodálkozástól alig tud szólni.) Borzasztó ... azaz hogy ... nagyszerű! De miért fonnak a gyár kormos falaira épen most rózsafüzérek?

Géniusz: Mert a gyár jubilálni fog. Fényesen megünnepli, hogy most készítette el az ötvenezredik tervet a városrendezés ügyében.

Városatyja (félénken): És ezenkívül nem létesült Miskolczon más gyár?

Az idei farsang elég bőkezűen nyújtotta a multságokat, kivált itt nálunk, Miskolcra. Nincs a társadalmi osztályoknak olyan rétege, mely sorompóba ne lépett volna és ki ne tombolta volna magát amugy magyarosan. Mulattunk sokat, tehát sok bünt is követünk el a farsang alatt, van miért hamut hinteni a fejünkre ma, a böjt idején . . .

Szánja-bánja büneit a miskolczi fiatalság, hogy a bálokon úgy viselte magát (tisztelt a kivételnek), mint a római szent konkláve tagjai, éppen olyan keveset tánczoltak, mint a tisztos pápaválasztó biborosok. A legszebb, legédesebb babákat, a kik szivükben remegő vágygallyal tették piczi lábacskaikat a bálterem küszövére, ülni hagyták. Nem vitték tánczba azokat a bájos leánykakat, a kikről tudták, hogy az édes apjuk nem alapítója valamelyik takarékpénztárnak. Hintsenek hamut fejükre, a miért csak az ugynevezett divatos, felkapott leánykáknak udvaroltak. Rebegjék el a „*mea culpa*“-t, mert ha házasságra gondoltak, csak a hományvadászat dicső szenvedélye gyűlt a szivükben lángra! . . . Mennyi keserű pillanatot, mennyi átsírt éjszakát okoztak a szegény édes kis lányoknak! . . . Javuljanak meg és tegyék jóvá büneiket mihamarabb egy-egy házassági ajánlattal . . .

Mert bizony az idei farsangot nem mondhatjuk elég sikerültnek: még eddig nem sok eljegyzésről van tudomásunk.

A pénztintézetek közgyűléseinek most van az évadja. Hála istennek, egyik kedvező mérleget a másik után olvashatjuk. De vajjon a leányos apák milyen mérleget állítanak ki most a farsang lezajlása után?! . . . Jaj, erre még csak gondolni sem jó! Szegény ártatlan apák!

Hamut! Hamut a fejünkre most a böjt kezdetén!

Tájékoztató.

Márczius 1-én Révész Imre táncvizsgálója a Koronán.

Márczius hó 3-án. A miskolczi polgári dal-egylet tánczszal egybekötött dalestélye a Koronán.

Márczius 17-én a miskolczi ág. ev. nőegylet thea-estélye a koronán.

Naponta előadás a színházban.

— **Hymen.** Ferenczi Károly, fiatalságunk rokonszenves tagja, a Ferenczi B. régi és jóhírnevű czég beltagja f. hó 24-én jegyezte el dr. Klár Vincze debreczeni ügyvéd bájos és nagyműveltségű leányát, *Vilmát*.

— **A görög katolikus egyház gyászja.** Méltán tarthatja súlyos veszteségnek a görög katolikus egyház, agg egyházi fő emberének *Illykovic* Jánosnak elhunytát, ki mint szentszéki tanácsos, kiérdemült felsőborsodi kerületi alesperes, aranymiséző, a görög pap és rakaccai görög katolikus lelkész, nemes Tornavármegye volt táblabírája, széles körben nagy közszeretnek és közbecsülésének örvendett. A 89. életét agg főpap földi maradványait tegnapelőtt délelőtt a rakaccai sarkertben helyezték el örök nyugalomra, az ottani templomban megtartott szent mise áldozat után.

— **Két közgyűlés** fog vármegyénk székházának nagytermében márczius hó 4-én (vasárnap) megtartatni. Az elsőt délelőtt 10 órakor a *miskolczi önkéntes tűzoltó-egylet* fogja megtartani. Évi rendes közgyűlésének tárgysorozata a következő:

1. Elnöki megnyitó; az 5., 10., 15. évi szolgálati érmeknek ünnepélyes átadása.
2. A parancsnokság jelentése 1899. évről.
3. A felügyelő bizottság jelentése 1899. évről.

4. Az 1900-ik évi költségvetés megállapítása.

5. A felügyelő bizottság, alparancsnok, orvos, ügyész, titkár, pénztárnok, mérnök, szertárnok választása.

Netalán teendő indítványok.

A második évi közgyűlés a *miskolczi athleta kör* évi rendes közgyűlése lesz délután négy órakor a következő tárgysorozattal:

a) A tisztségviselők és választmány megválasztása.

b) A számvizsgáló bizottság választása.

c) A választmány jelentése a múlt évi számadások eredményéről, a számvizsgáló bizottság jelentése kapcsán, indítvány a jövő évi működési körre nézve.

d) A jövő évi (1900.) költségelirányzat megállapítása.

— **Ipartestületi gyűlés.** Folyó hó 25-én a kereskedelmi és iparkamara tanácstermében nagy érdeklődés mellett tartotta meg az ipartestület évi rendes közgyűlését Karla Bertalan elnöklété alatt. — A Vidor Ernő által szerkesztett, s a múlt évi működést részletesen felölelő jelentés általános helyeslés között tudomásul vétetett. Legfontosabb volt a közgyűlés azon határozata, a melylyel kimondotta, hogy az ipartestületi ház s az „Iparos menházak“-nak immáron elodázhatalan és égető kérdését a megoldáshoz azzal viszi közelebb, hogy az előjáróságot felhatalmazza a ház vétele ügyébeni szabad cselekvésre. Jól eső érzéssel konstatáljuk ezt az egyértelmű megállapodást annyival inkább, mert visszagondoltunk a két év előtt e kérdés körül fölmerült erős és éles ellentétekre. Egy ipartestületi tisztségviselő fizetés felemelése ellen Papp Lajos felszólalását a közgyűlés nagy többséggel magáévá tette s a fizetés felemelés fölött napirendre tért. — A választások megejtése és a szokásos elismeréseknek jegyzőkönyvbe vétele után a közgyűlés 12 órakor véget ért.

— **Sikerült estélyt** rendezett vasárnap este a miskolczi Terménycsarnok saját helyiségében. A társas vacsorán, — melyen a kereskedő és latainer világ sok számottevő tagja jelen volt, nem hiányoztak a kedélyes fölköszöntők. A társaság Radics bandája mellett vidám hangulatban sok ideig együtt maradt.

— **„Czinizmus és idealizmus“** czim alatt egy egykötetes társadalmi regényt rendez sajtó alá *Orosz* Adrienne urhölgy, kinek szellemes tárczáival a B. M. L. hasábjain többször találkozottunk. Az előfizetési felhívásban a megrendeléseket a szerző ápril hó 30-áig kéri czimére megküldeni. Előre is üdvözljük és érdeklődéssel várjuk *Orosz* Adrienne urhölgy ezen első regényét.

— **A miskolczi „Erzsébet“ fürdő részvénytársaság** is megtartotta már évi rendes közgyűlését f. hó 25-én délelőtt a város háza nagytermében Soltész Nagy Kálmán elnöklété alatt. A dr. Ixel Soma által felolvasott jelentés és zárszámadás e kedvelt és egyik legfontosabb közszükséglet szolgáló vállalatunk örvendetes fejlődéséről és haladásáról tett tanuságot. A vállalat helyes vezetésének, s a vezetőkbe helyezett osztatlan bizalomnak legfényesebb tanujelül szolgált, hogy a részvénytársasági közgyűlés az igazgatóságból és a felügyelő bizottságból kilépő tagokat újból és egyhangulag beválasztotta dr. Csáthy Szabó István, dr. Rácz György és Kun Kálmán igazgatósági, — nemkülömben Soltész Nagy Albert, Mikuleczky István és Kubacska István felügyelő bizottsági tagok személyében. Az 1899. évi tiszta nyereség 1636 korona 60 fillérrel haladta meg az előző évit. A közgyűlés részvényenként 8 korona osztalék kiadását határozta el.

— **Egyesületi közgyűlések.** Társulatok, egyesületek és körök egymásután tartják meg rendes évi beszámolójukat, működésüket a nyilvánosság és közvélemény ítélő széke előtt feltárva. A közvélemény ítéletét bátran kiállja, s méltán tarthat számot az elismerésre a kereskedők és kereskedő ifjak

egylete is. *A kereskedők és kereskedő-ifjak egylete* vasárnap délután Máthé Ferencz elnöklésével tartotta meg tisztújító közgyűlését a tagoknak rendkívüli nagy érdeklődése mellett. Elnök hatásos megnyitó beszéde után Weltman titkár felolvasta az egylet működését tárgyzó évi jelentését, mely tudomásul vétetett. Ezután a tisztújítás ment végbe a következő eredménnyel: Elnök Máthé Ferencz, alelnök Baruch Gyula, pénztárnok Bumsch Béla, jogtanácsos dr. Engel Arnold, orvos dr. Altman Ignác, titkár Weltman Lipót, jegyző Klein Mór, II-od jegyző Groák Dezső, háznagy Kohn Soma, II-od háznagy Grünvald Sámuel, könyvtárnok Klein Herman. — Választmány: Lang Sámuel, Máhr Pál, Lang Ottó, Neuman Mór, Fögel Mór, Grünvald Marcell, Baumgarten Dániel, Knöpfer Manó, Klein Emil, Friedman József, Feuerstein I., Hercz Samu, Geró Ignác, Wechsler Miksa, Stern Miksa, Kertész Adolf, Hellenpronth Gyula, Edelman Mór, Spisz Jakab, Klein Izsó; felügyelő bizottság: Rácz Jenő, Weidlich Pál, Bródy Gyula, Jurácskó Béla, Braunfeld Sándor; pöttag: Rottman József; választmányi pöttagok; Spiegel Jakab, Rosenthal Gyula, Weisz Mór, Rosenzweig Fülöp.

— **Hangverseny.** Zenedénk derék igazgatója, *Klíma* Mihály márczius hó második felében hangversenyt szándékozik rendezni. Az előjelekből ítélve a hangverseny igen sikerültnek ígérkezik.

— **Molnár-polka.** Lang Ottó, jeles zeneszerzőnk e sikerült darabja, mely ugy a malom-bálon, mint a tegnapelőtti hangversenyt követő táncmultság alkalmával oly páratlan tetszést aratott, sajtó alá került és nemsokára minden zenemű-kereskedésben kapható lesz. A zenedarab Schrekker Lipótné urnőnek van ajánlva, ára 2 korona.

— **Eljegyzés.** Tomán Kálmán, a miskolczi m. á. v. üzletvezetőség közkedvelt hivatalnok, vasárnap délután tartotta eljegyzését szoros családi körben *Popovits* Erzsike urhölgygel, özv. *Popovits* Istvánné urnő kedves leányával.

— **Dalestély.** A miskolczi polgári dalos-egylet, a mely mindég sikerült és élvezetes estélyeket szokott rendezni, márczius hó 3-án újból a nyilvánosság elé lép. Ez alkalommal a Korona nagytermében megtartandó dalestélyének műsora a következő:

1. Mi volt nekem a szerelem? Fortuner E. től.
2. Késő vágy. Horvát A.-tól.
3. Megsebzett hűtlenséged. Lányi Ernőtől.
4. Nyissd ki anyám . . . Gaál F.-tól.
5. Fohász. Huber K.-tól.

Az élvezetes műsort táncz fogja követni s fesztelen jó hangulat mellett bizonyára kivilágos kivirradtig fog tartani.

— **Ahol van lámpa, de nem ég.** Egy szomszéd mezőváros előjárósága abbéli örömeben, hogy valahára vasutat, sőt vasuti állomást is kapott, belátva, hogy az utcákat világitani kellene — a tizedik viharos ülésben határozatilag kimondta, hogy az állomási épülettől a nagykorosmáig lámpásokat állítsanak jó hajtásnyira egymástól; fel is állították a lámpákat, jót is ittak rá, de bizony csak olyan sötét volt az utca, mint azelőtt, sőt talán még sötétebb, a mennyiben a lámpásba bizakodva, eleinte senki sem járt kézilámpással. De — s itt a bökkenő — a petróleumot nem szavazta meg a nemes tanács, mert: idegen ember éjszaka ugy sem nézi a várost, ha pedig nappal nézi a várost, akkor azt gondolja magában: „Ez takaros kis helyes város. Na lám, még utcai lámpásai is van“. Idegen ember éjszaka nem kóborol, a jóra való ember üljön otthon. A ki disznótorból vagy koresmából megy éjszaka haza, annak ugy sem kell lámpás, mert nem csak nem lát, hanem saraglyával viszik haza. De meg petróleum nem is hull az égből. Végre ne hogy kicsufolják a várost, avagy alpári embereknek tartsák a tanácsot, a legutóbbi ülésen elhatározták,

hogy 1. a jegyző ur nevenapján, 2. főbíró nevenapján és 3. István királykor égjen egy lámpás a városháza előtt, nem csak éjjel, de nappal is is. ne mondhassák, hogy smuczig a tanács. A mi pedig a többi lámpást illeti, annak jó hasznát veszi a jószág, már mint ágását döngölődő fának, de még szorultságból a kis város egy némely polgára is.

— **A csoda-reporter.** Tegnap este egy feltűnő arcú férfi lépett szerkesztőségünkbe.

— Szerkesztő ur! — így szólott — ezennel jelentem, hogy belépek.

— Mondja inkább, hogy beléptem.

— Nem, csak ezután szándékozom belépni — munkatársaik sorába.

— Sajnálom uram, de minden hely be van töltve szerkesztőségünkben — mondá szerkesztőnk fölényes mosollyal.

De a különös férfi még fölényesebben mosolygott és így szólott:

— Az lehetetlen. Mert én egy speciális rovatot szándékozom vezetni. A csoda-esetek rovatát. Ön láthatja, hogy a csodák mind gyakoribbakká válnak, de nincs reporter, a ki összeszedesse azokat. Nos én leszek az első. Ime, itt van mindjárt egy reportom.

A különös férfi egy papírlapot dobott szerkesztőnk asztalára. A következő hír volt rajta:

A félkezű ur és a félkezű hölgy.

Volt egyszer egy ur, a kinek csak jobb keze volt. A bal levágta a gép. Ugyanez időben élt egy hölgy, a kinek csak bal keze volt, a jobb kezét levágta a gép. A jobb kezű ur elvette a bal kezű hölgyet feleségül és boldogan éltek. Figyüket egy kis gyermekkel áldotta meg az ég. De haj! A gyermek örökölte anyja és atya sajátságait. Képzeljék csak! A gyermeknek volt egy jobb keze és egy bal keze!

Idáig tart a csoda-reporter hire. Megjegyezzük, hogy a reporter repülés közben is biztosított bennünket, hogy legközelebb ismét tiszteletét teszi nálunk.

— **Férfi kisasszony.** Balassagyarmat egy üzletében egy könyvelő nő volt alkalmazva, akinek — mint levelezőnk írja — szép arca mindenütt nagy feltűnést keltett, de rövid haját viselt és másként is úgy viselkedett, mint egy férfi. Egy orvosnak feltűnt ez a dolog és gyanakodni kezdett, hogy a szép könyvelő nő férfi. Az orvos egy alkalommal, a mikor a könyvelő nő megbetegedett és őt hívták, az ágyban cigarettázva találta. Körülbelül ha hét mulva Schwarcz Lujza kisasszony, ez volt a neve, elhagyta a várost és másutt keresett alkalmazást. L. kereskedő üzletében. Egy napon a kisasszony nem jelent meg idején az üzletben. A főnök azzonnal fölkereste szobáján és elképzelhető meglepetése, mikor a könyvelő nő férfi ruhában és csilinderrel a kezében állott előtte.

— **Tizparancsolat.** Egy nyomdász szaklap a következő szabályokat ajánlja a vidéki levelezők figyelmébe, melyeket azonban a helyi báltudósítók és a mindenféle egyletek titkárainak is meg kell szivlelniök. 1. parancsolat. A papirosnak csak egyik oldalára írj, mivel a szedők számára a kéziratot gyakran szét kell vágdalni. 2. Tisztán és világosan írj, különösen vigyázz a tulajdonnevekre és idegen nyelvbéli szókra, mert nincs jogod a szerkesztő és szedő idejét elrabolni, azt követelvéni tőlük, hogy irkafirkádat betűzessék. 3. A mikroskopikus betűktől óvakodjál, mivelhogy a szedő a kéziratot legalább fél méter távolságról kénytelen olvasni, s a szerkesztőnek gyakran kell változtatni soraidon. 4. Ne kezd az írást egészen a lap felső szélén, mivel a szerkesztő gyakran kénytelen a cikket címét megváltoztatni, vagy ha nincs — a mit legjobban szeret — újat kell írni s azonkívül arra is kell hely, hogy a szedő számára való utasításait oda írhasssa. 5. A kéziratokat soha se csavard össze hengerbe, mert e miatt mindenki, a ki hozzá nyúl, dühbe jön, a szerkesztő úgy, mint a szedő és a korrektor. 6. Nevedet és lakosodat pontosan írd a levél alá, mert csak ez nyújt garanciát hitelre méltó voltodról. Ha álnevet, vagy valami jegyet akarsz cikked

alá írni, azért nevedet is írd oda a szerkesztő számára. — E hat parancsolathoz mi hozzá tesszük még a következőket: 7. A tudósítást ne kezd Ádámon és Évan, mert a battyubái vagy műkedvelői előadás keretébe nem fér bele a világtörténelem. 8. Az orthographia és a nyelvtan elveinek ne izenj háborút, mert a kutyafésülés kellemesebb foglalkozás, mint egy rossz fogalmazásu cikket javítani. 9. Porzót a kéziratra ne önts, mert a legbárányabb türelmű szerkesztő is tigrissé lesz, mikor cikketet javítgatván, pennája ága közé megy a homokszem. 10. A tudósítást az nap írd meg, melyen az illető esemény megtörtént, mert másnap vagy 10 esztendő múlva — már egyformán késő.

x **Révész Imre táncvizsgája márczius 1-én a Koronán.** Mint az előző évek táncdiénye végén, úgy most is lesz alkalma Miskolc város előkelő közönségének egy változatos programmu táncvizsgálatban gyönyörködni. Révész Imre tanításának eredményét a „Korona“ nagytermében megtartandó táncvizsgálaton fogja bemutatni, mely, hogy minden tekintetben biznyságát fogja nyújtani a mester szakavatott tanításának, azt az előző években elért sikerek után bizvást állíthatjuk. A t. szülők kéretnek, hogy gyermekeik lehetőleg egyszerű ruhákban jelenjenek meg; kivéve azokat, kik a *francia Gavotte* és más nemzeti tánczokat jelmezben fogják elejteni. A műsor 14 pontból áll, ezek között Boston, Gratiana és Pas des patineurs. A vizsgálat pontban este 7 órakor kezdődik, mely után az általános multság lesz. — Belépti díj személyenkint egy korona. — A zenét Radics Lajos zenekara fogja szolgáltatni. A táncvizsgára külön meghívó nem nem küldetik szét, az érdeklődők azonban szívesen láttatnak. A táncvizsgát olvasóink figyelmébe ajánljuk.

x **Egy kitűnő pikáns-torta** ujdonságot készít *Megay Róbert* miskolczi cukrász, melyet „*Sulamith*“-torta elnevezése alatt csinos dobozokba csomagolva 80 krajczárjával árusít. Ugyanez kisebb kiállításban 22 krajczár.

1-10

Színház, Művészet.

Pénteken a „*Hadak utja*“ került színre ez idényben negyedszer. A darab, illetve előadása elég jó volt, de az előjáték igen szegényes és gyatra volt. Hiszen azt a festett világot, az igazi művészetén kívül csak az illúzió tartja fenn, mert nem igyekeznek tehát ez utóbbit dédelgetni, ápolni, miért nem igyekeznek a külső hatás összes és könnyen megszerezhető eszközeit megragadni, hogy a szemlélőben felköltse az *illúziót*, a mely nélkül nincs hatás? Mert hogy higgyük azt el, hogy ringathassuk magunkat abban az illúzióban, hogy olyanok voltak a márcziusi nagy napok, aminőt ott a deszkákon láttunk? Vegyünk csak például egy 15 éves ifjút, az hallott, tanult, olvasott a márcziusi napokról sok szépet, sok lelkesítőt, látja a színlapon, hogy színre lesz hozva, elmegy és megnézi... és kiábrándul, vagy azt mondja: Hát ilyen a művészet? Mindezt pedig azért kívántuk megjegyezni, mert úgy a márczius tizenegyedik, mint az április tizenötödiki jelenetnél hiányzott az, a minek legjobban ott kellett volna lenni, hiányzott a lelkes nép. Egy pár kóristát láttunk a színen, de hiszen *tíz* férfi kardalosunk helyett már csak, ha jól tudjuk, *öt* van. Hol a többi? Miért nem tart a direktor ur állandó ügyes statistaikat, — hiszen ez oly csekély anyagi áldozatba kerülne, — s akkor az előjátéknak is meg volna a hatása, nem csak a darabnak. Kiváltak ez este szerepükben *Ledovszky* Mariska, ki igen snejdig és ügyes honvéd had nagy volt. Hálás jellemzésében kitűnő volt *Győre*, főleg a „*Fekete-karácsony*“-ban bibliájával. *Ferenczi* Pupa Mihókja szintén csak dicséretet érdemel, nem különben a

Breznay alkotása, bár a hason irányu és tárgyú „*Aranylakodalm*“-ban sokkal halásabb szerepe van a „*Krausz bácsi*“-ban. Kisebbs szerepében jó volt *Kulassy*.

Mivel legutóbbi számunkban a jelmezek egyöntetősége és korhüségére ellen kifogást emeltünk, tartozunk annak a kijelentésével, hogy az e darabban előforduló székely jelmezeket gáncs nem érheti. — Csak az a fatális előjáték ne olyan lett volna, mint a milyen volt.

*

A hadak utját a „*Haza*“, Sardon világhírű történeti drámája követte. Szinte szégyeljük bevallani, hogy ez *Győre* jutalomjátéka volt, mert bizony, tekintve az üres házat, szomorú „jutalom“-játék volt. Pedig sem a darab, sem *Győre* nem érdemelték meg e nagy foku részvétlenséget, mert ő azok közé a szorgalmas és sokoldalú színészek közé tartozik, a kit mindig és mindenre felhasználnak, a ki ugyszólván minden este játszott, s midőn el jött a jutalomjátéka — a közönség üres házzal fizetett.

A csekély közönség azonban sűrűn hívta tapsaival a lámpák elé *Győret* és *Csókánét*. *Csókáné* e neki teljesen megfelelő szerepkörben kiváló és minden ízében kitűnő alakítást nyújtott. Azt a szerepében rejlő óriási erőt sikerült neki teljesen érvényre juttatni, őt látva nem csodálkozhatunk azon, hogy e darab Párisban még most is folyton színen van és sűrű előadásaival hazaszeretetre tanítva, szórakoztat, nemesít, nevel és lelkesít. *Csókáné*nek ez este méltó partnerje volt *Almássy*.

*

Vasárnap népszínmű irodalmunk gyöngye, a „*Falu rossza*“ került színre elég jó előadásban. *Almássy* Ragányi Iza „*Finom Rózi*“-ja után most már még türelmetlenebbül várjuk az „*Igmándi kispap*“ színrehozatalát. — Jó kedvvel játszott és hangjánál volt, a közönség gyakran megismételtette énekszámait. *Bethleni* (Göndör Sándor) alakítása ellen általánosságban nem emelünk éppen kifogást, de megjegyezzük, hogy az első felvonásban a Feledői háza előtti jelenetében igen siránkozó volt, holott a sértett büszke daczot is kifejezésre kellett volna juttatnia, s ha énekszámaira gondolunk, akkor eszünkbe jut, hogy láttunk már mi a miskolczi színpadon jobb Göndör Sándorokat is. *Győre* (Feledői Gáspár) jó volt, *Abonyi* Aranka és *Markovits* Margit jól alakítottak. Teljesen kifogástalan volt *Breznay* és *Tharasszovics*. *Ferenczi* jó cigány lett volna, ha nem a karzatnak játszik, s ha szokott hibájába, a tulzásba nem esik. A történeti hűség kedvéért két szerény megjegyzésünk van. A „*falu rossza*“ megjénk felső részén és nem Csanád körül játszódik le. Borsodból merítette azt Tóth Ede, s annak egyes alakjai tényleg élő személyek voltak. Már pedig ha a miskolczi színpadon nem találjuk fel e darabban a felső-borsodi népviseletet, akkor hol keressük azt? Szól pedig első sorban e megjegyzésünk Göndör Sándor széles, tüsző-féle bőr övére, a melyet egyes vidékeken láthatunk, de felső-borsodban sehol. A második megjegyzésünk az, hogy *Almássy* erősen és következetesen forszirozta az — „*ö*“ — betűs dialektust, bizonyára Szeged körül kalandozva gondolataival.

Hétfőn újból a népszínmű muzsája tette kellemessé az estét a telt háznak, *Lukácsy* „*Veres haju*“-ja került színre. Jól esett ezt a tiszta, hamisítatlan eredeti népszínművet látnunk, mert a magyar népszínmű termelés terén évek óta beállott dekadencia, csak övéli e régi jeles alkotások erkölcsi értékét. Azonban nem csak a darab, hanem az előadás is megérdemelte a telt házat. Az est sikere a *Ferenczy* és *Tharasszovics* nevéhez fűződnek. *Ferenczy* különösen elemében volt, jól alakított és sok tapsot kapott. A sikerben osztozott *Almássy* Ragányi Iza is, nem kis mértékben.

—szay.

* * Jutalomjátékok. „Az igmándi kispap“, ez a kedves és jeles régi népszínműünk, — melyet a fővárosban most újból felelevenítettek — fő csütörtökön színre kerülni Almássyné Ragányi Iza jutalomjátékául. Almássyné mint népszínmű énekesnő kétségkívül megérdemli a miskolci közönség legnagyobb foku, s legmelegebb pártolását. Hisszük és reméljük, hogy ez a pártolás eklatáns módon fog megnyilvánulni, holnapi jutalomjátéka alkalmával.

A második jutalomjáték Tarasszovits Margit lesz, ki a *Boccacciót*, közönségünk e régi kedvenc darabját választá. E szép zenéjű operette sikerét a jutalmazandó egyéniségén kívül az is fogja biztosítani, hogy a főbb szerepeket társulatunk első rendű erői, *Ledofszky, Csongory* és *Almássyné* fogják játszani. Ha valaki, úgy bizonyára Tarasszovits az, ki méltán megérdemli, hogy közönségünk haláljának és elismerésének adóját leírja iránta azért a sok élvezetért, melyet már Tarasszovits nyújtott. Hisszük, hogy telt ház lesz és nem lesz észrevehető, hogy ugyanekkor fogja Kinszky a Koronán próbáját tartani.

Molnár Gyula jutalomjátéka. Ennek a törekvő és tehetséges fiatal színészünknek is erősen közeledik a jutalomjátéka, amennyiben ez alkalomra választott *Sudermann* világhírű „*Becsület*“-ét március 6-án fogja szintársulatunk előadni, a főszerepben a rokonszenves jutalmazandóval.

Kevés színészünk van, ki annyi gondot és szorgalmas tanulmányozást fordítana szerepeire, mint éppen *Molnár*. E darabban különösen fényes alkalma fog nyilni Molnárnak tehetségét és tudását minden irányban beigazolni. Az előadás érdekességét és hatását nagyban fogja fokozni azou körülmény, hogy *Csongory* Mariska a jutalmazandó iránti szívességből *Alma* szerepét fogja játszani, a mely szerepkör az ő jeles kreaturája, s a melyet a Népszínház deszkáin osztatlan és nagy elismerés mellett számos estén játszott. Különböző vonzó lesz a jutalomjáték magának a darabnak kiváló és mély erkölcsi értékénél fogva is.

Egyletek Mulatságok.

> **Epilog.** Ha végig tekintünk ezt idei farsangunk történetét, nyomban arra a gondolatra kell jutnunk, hogy mily mesésen fényes és méltó volt a kezdet és mily mesésen fényes és méltó volt a finis. Mert a fillér-egyleti bál nyitotta meg s az Erzsébet fogadalmi templom borsodmegyei gyűjtő bizottságnak tegnapi hangversenye zárta be farsangunkat. El lehet rá igazán mondani, hogy: finis coronat opus. A dicsőség, a hála és az elismerés *Melczér Lászlóné* urnót illeti meg a tegnapi páratlanul fényes elite hangversenyért. Valóban méltó volt a szép célhoz! Örökké feledhetetlen lesz a hangverseny mindazoknak, kik ez estén megjelentek. Hogy kik voltak ott? Bátran elmondhatjuk, hogy mindenki, mert városunk és megyénk társadalmi életének kivétel nélkül csaknem minden számottevő tagja ott volt s a kit különböző körülmények gátoltak a megjelenésben, azok öszintén sajnálhatják, hogy kénytelenek voltak távol maradni. Feledhetetlenségét ez estének főleg az a körülmény biztosítja, hogy nem volt még hangversenyünk, melyre ily sok művész erő közreműködését sikerült volna megnyerni, mint erre. A műsor két részből állott. Az első rész első számát *Lavottha* Albertné urnó mély érzéssel és ritka technikával zongorán előadott „Ballade troisiéme“ je képezte. Ezt követte *Payr* Olga hegedű virtuoz igazi művészeti élvezetet nyújtó játéka, kit kifogástalan praecisítással *Knoblauch* Margit k. a. kísért. Az első résznek kétség kívül kimagasló száma *Rudvány* Alice urnó éneke volt, előadva a *Reviczky* dalok közül a „*Kisértést*“ és a „*Vallomást*“ *Kahle* Wilt Janka urnó mű-

vészi kísérete mellett. E dalok hatása óriási volt, kellő méltatását gyöngé tollunk megtagadja. Az első részt *Pekár* Gyulának nagy tetszéssel fogadott felolvasása zárta be, felolvastván az „*Abbé levelé*“-t.

A második részt *Ráthonyiné* Maróthy Margitnak, a nemzeti színház művésznőjének az „*Apród*“ című szavallata vezette be, mely a művésznő nevéhez méltó sikert aratott, s itteni vendégszereplései után a türelmetlen várakozást még jobban fokozta. A második részben szintén volt egy énekszám *Rudvány* Alice urnóé a *Bajazzóból*, ez azonban már oly frenetikus hatást keltett, hogy az általános közóhajnak engedve, a „*Kelet felől fecskék jönnek* . . .“ és még két más gyönyörű népdal eldalolása elől nem zárkozhatott el. Ezt követte *Hubay* Jenő csárdai jelenete („*Scènes de la csárda*“) *Knoblauch* Margit k. a. zongora kísérete mellett előadva *Payr* Olga urhölgytől. A hatás egy cseppet sem volt kisebb, mint első fellépésénél. Az utolsó szám előtt közkívánatra *Pekár* Gyula ur „*Rokkoko idyllek*“ cím alatt még egy felolvasást tartott. Jóllehet élvezettel hallgattuk s köszönettel vettük *Pekár* közreműködését, mindazonáltal megjegyezzük, hogy még nagyobb lett volna felolvasásainak sikere és hatása, ha ez alkalomra írott originalis dolgokkal lépett volna fel, mert mindkét felolvasását közönségünknek egy része bizonyára mint kedves ismerősét üdvözölte a „*Budapesti Napló*“ tárczarovatából.

Méltó befejezést kiképezte és kétségkívül a legjobban sikerült szám volt az utolsó — *Knoblauch* Margit k. a. (zongora), *Éder* Gyula ur (hegedű) és *Klíma* Mihály ur (gordonka) triója. Kik „*Morgenstimmung*“ „*Ases Tod*“ és „*Anitras Tanz*“ darabokat adva elő. Nem lenne teljes beszámoló, ha külön meg nem emlékeznénk dr. *Tarnay* Gyula alispánról, kinek fáradságtalan, körültekintő buzgólkodása nagy részben hozzájárult a hangverseny sikeréhez.

> **Thea-estély.** Az ág. ev. nőegylet tradíciójához híven ez idén is rendez thea-estélyt, amely a szó legszorosabb értelmében vett elite estély lesz. Az estély sikerét biztosítják ugy az ág. ev. nőegylet multja és jelene, mint azok, kik a rendezőség élén állanak. A diszelnöki tisztet görgői és toporezi *Görgey* László m. a. v. üzletvezető fogja betölteni; az ő neve már magában véve biztosítja a páratlan sikert. Mellette mint elnökök *Bajnok* Béla, *Bottlik* József, *Görgey* Viktor, *ifj. Görgey* László, *Jäger* Ferencz, *Kratochwill* Károly, *Dr. Kun* József, *Martin* József és *Semsey* Alfréd buzgólkodnak az est fényének és sikerének emelésében, kiket fáradságtalan buzgó odaadással fog támogatni a 110 tagú rendező bizottság, a melynek minden tagja nem csupán kitüntetésnek és megtiszteltetésnek fogja tekinteni a rendezői tisztet, hanem az ebből vállaira háruló erkölcsi köteleességeknek is a legnagyobb készséggel fog megfelelni. Hát még ha eláruljuk, hogy a Korona-teremben ez alkalommal felállítandó sátrakban szép menyecskék fogják szép leányokkal a theat és virágot árulni, — akkor szinte előre elképzeljük és szemünk elé varázsoljuk azt a páratlanul szép képet, a minőt a Korona nagy terme fog mutatni március 17-én.

CSARNOK.

Ha nem tudja, szagolja.

Viggal vegyes szomorú történet, egy felvonásban.
(Nem viccz, de igaz)

Személyek:

Kluckenträter Szvetozár, quietált tűzér kapitány, két év óta váro sunkban lakó állami hivatalnok.
Neje, *Adelaida* bájos, fess és csinos kis filigran portéka.
Nagy János, hivatalfőnök.
Kis János, irodaszólga,
(Színhely a hivatalos szoba.)

(Az ajtó óriás robajjal sarkából, mintegy kivágódva feltárol, s Kluckenträterné göresös zokogás között az ajtón berohanva, magát férje karjaiba veti.)

Adelaida: Bor . . . zasz . . . tó! Borzasz . . . tó!

(Szava elfullad a zokogásban.)

Kluckenträter: De az istenért, was fehlter? Mi a bajod? Meghalt talán a kis Lizi?

Adelaida: (Hosszu zokogás után magához térve kissé.) Képzeld holnap . . . ásóval, kapával . . . és . . . és kosárral . . . jaj, nem tudom folytatni.

(Ujból hangos göresös zokogás.)

Kluckenträter (Izgatottan): Folytasd, folytasd kérlek!

Adelaida: Oh milyen szegény, nem elég, hogy . . . hogy én miattam letetted a portoupét, hanem még . . . azt is meg kell érned, hogy ásóval . . . kosárral és kapával, ki kell menned holnap a szentpéteri utra reggel öt órakor és ott . . . óh borzasztó . . . és ott utat kell csinálnod hat napig . . . mert ha nem mégy, akkor a . . . akkor a rendőrök visznek.

Kluckenträter: Tausend Donnerwetter und ein Krügel Bier! Was für ein Gesetz?! Micsoda törvény?

Adelaida egy czédulát remegő kezéből ki-ejt, Nagy János fölveszi és olvassa:

„Rendelet. Kluckenträter Szvetozár állami hivatalnok, lakik . . . utca . . . szám alatt meghagyom, hogy 6 napi közmunka természetben ledolgozása végett folyó hó 28-ik napján reggel 5 órakor, kosár, kapa, ásóval a szentpéteri törvényhatósági uton jelenjen meg, — különben elővezetelni fog. Datum. N. N. alkaptány.“

Nagy János: Hja, édes Kluckenträter ur, hiába, a törvény — törvény. — Miért nem fizette ki hamarabb, most már késő. Adok önnek 6 napi szabadságot utcsinálásra.

Kiss János (kaján mosoly kíséretében): Én meg adok a nagyságos urnak ásót, kapát meg kosarat.

Kluckenträter (Meglepetve): De hiszen engem nem szólítottak fel a fizetésre, én azt nem tudtam, hogy fizetni kell.

Nagy János: (Mérgesen.) Ha nem tudja.. szagolja! Itt Miskolcon nem szokták a partájoknak még az ilyen kicsinységeket is tudomására hozni. Az ilyet nekem is, másnak is, magának is meg kell szagolni!

Kluckenträter és *Adelaida*: (Elámulva.) Megszagolni? (Megsemmisítve az ócska, hivatalos pamlagra rognak.)

Csöndes lesz minden, a folyósóról behallatszik, a mint Kis János dudolja:

Ásó, kapa és kosár
Utat csinál Szvetozár . . .

-y-

Nyilvános számadás és köszönet.

A miskolci mezőgazdák társas-egyletnek febr. 18-án az egyleti daloskör javára tartott táncvigalmán az összes bevétel volt 1493 kor. A kiadás 596 kor. 84 fill. — Ehhez a következők voltak szívesek felülfizetéseikkel és adományaikkal járulni:

Kun Kálmán 16 kor. Soltész Nagy Kálmán és az Első Magyar Általános Biztosító Társulati 10—10 kor. Bodnár Lajos, Erdély Kálmán, dr. Kazai Mór, Mikuleczky István, dr. Németh Imre, dr. Rácz Jenő, Szathmáry József megyei tisztviselő és Weidlich Pál

8-8 kor. Bada Bertalan, id. Csorba József, id. Csorba György, Gergely Pál, id. Lövey János, Pallaghy Béla és Ujhelyi Miklós 6-6 kor. id. Cseh István, Eperjesi István, Hegyi Sándor, id. Izsó István, és Szilágyi Miklós 5-5 kor. Doma István, ifj. Forray János, Groszman Dezső, Kiffer József, özv. Kis Jánosné, Konczek Márton, Papszász Lajos (Sajó Ecseg), Tiszterés István, Paczauer Soma, Simon Mór, Sonkoly Pál, özv. Szücs Sámuelné, özvegy Szücs Istvánné, Szalontay József, Szelényi és Társa cég, Vadnay György, Wilhelm Herman 4-4 kor. Aczél János, Ádám Józsefné, Balázs Mihály, Bátorfy Ferencz, Bende Gábor, Bendrin Béla, Bendrin János, Berzy Ferenczné, Balogh Jánosné, Beregszászy Károly, Bojtár István, Böszörményi János, Csik Dániel, Csorba István, ifj. Csorba György, Fodor Endre, Füry Kálmán, Gutnáer Gyula, Gál Géza, Hideg Gábor, Izsó József, Imri József, ifj. Izsó István, Kapusy Pál, Kecskeméthy Sámuel, Klein Sándor, Konrád Károly, Kőszeghy István, Kőrösy József, özv. Kőrösy Sámuelné, Janovits Jenő, özv. Juhász Józsefné, özv. Laksay Jánosné, ifj. Lövey János, Majoros György, Miskolczy Lajos, Nagy Ignác lelkész, Potenga Ferencz, Réthy József, Sonkoly József, Sonkoly János, Simon Pál, Schwarcz Ede, Szathmáry József, Szabó István, Szabó Mihály, Szelényi Zsigmond, Szobránczy Soma, Szücs Sándor, Tóth Dániel esperes, Zarándy Bertalan, Vámosy Ferenczné, Weiskopf Zsigmond, Varga Sámuelné 2-2 kor. Bolytár András, Brujman Alajos, Fajcsik Lajos, Guba Pál, Kis Gyula, Kormos József, Kormos Mihályné, Luby Pál, Lövey Ferencz, Molnár Sándor, Majoros József, Névely Józsefné, Pap János, Pogány Bertalan, Sánta János, Sonkoly György, Szabó Jánosné, Szarka Péter, Steidl János, Szalóky József, Szalay Gyula, Szepessy Gyula, Tréky Török József, Vandrak Györgyné, Weisz Henrik 1-1 kor. Kovács József 60 fill. Röck Rezső, ifj. Sonkoly György 40-40 fillérel.

Fogadják az egyletünk iránt érdeklődő szíves adományozók forró köszönetünket.
Miskolcz, 1900. febr. 25.

Az igazgató választmány nevében:
Csorba József, elnök.

Szerkesztői üzenetek.

- A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol - és kéziratokat vissza nem ad. -

R. M. theologiai növendék. Költeményét eltettük, majd kánikullában közölni fogjuk, akkor lesz aktuális.

K. B. Budapest. Verseiből, a mint látta, már köztünk és még kettőt szándékozunk ha a sor rájuk kerül. Hangulatos kis dolgok, elég ügyes technikával. A „Jégen” című beszéle azonban elcsuszott. **„Hála Istennek vége van”,** - elolvasása után mi is így sóhajtottunk fel és a papirkosárba tettük.

G. B. Szolnok. Ön így kezdi versét:
„Ugy berugok, úgy leiszom magamat” . . .
Csak tessék, ha jól esik, de ne írjon verseket.

Katinka. Hogy melyik a legújabb „modern” népdal, kegyed azt kérdi? Talán ez lesz:

Sir az angol a Tugela partján,
Mert elverték Buller bácsit csunyan.
No sirj anglus olyan keservesen
Jön Róberts és megsegít az Isten.

Viktor. „Gyakran járok a szabadban” . . .
című versére megjegyezzük, hogy azt igen helyesen teszi, ha gyakran jár a szabadban - csak ne énekelje meg.

(Több kéziratra jövő számunkban válaszolunk.)

Hirdetmény

A miskolczi kerületi betegsegélyző pénztár közgyűlésében résztvenni jogosult s 1897. február havában megválasztott kiküldötteknek három év tartamára nyert megbízatása lejárván; az alapszabályok 25. szakaszának 1. pontja értelmében intézkedés teendő arra nézve, hogy a f. 1900. évi márczius havi közgyűlésbeni résztvevésre jogosult kiküldöttek ujlag három év tartamára leendő választása kellő időben megtörténjék.

A munkaadók és alkalmazottak együttesen Miskolcz területére nézve a kerület betegsegélyző pénztár tagjai közül 16 munkaadót és 48 alkalmazottat választanak. A választás szavazó czédulák beadása által történik.

A választás határidejéül f. évi márczius 4. nek d. e. 10 órája a városi főjegyzői hivatalos helyiségbe tüzetik ki.

A választás eszközlésével Diószeghy György v. főjegyzőt bizzuk meg.

Kelt Miskolczon 1900. év február hó 20-án.

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

VASUTI MENETREND.

A vonatok **érkeznek** Miskolcra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délután	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szorencsről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Ánnévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
Délután	10	45	v. v.	Fülekről
	10	57	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debrecezenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	2	—	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
Este	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	5	57	sz. v.	Fülekről
	6	20	gy. v.	Budapestről
7	49	v. v.	Tornáról	
11	50	T.sz.v.	Fülekről	

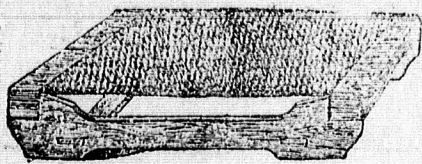
A vonatok **indulnak** Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debrecezenbe
Délután	3	30	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
Délután	11	09	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	v. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
Este	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debrecezenbe
Este	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	50	sz. v.	Fülekre

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy **helyben, Kazinczy-utca 22. sz. alatt**

egy a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő, legújabb vívmányu gépekkel felszerelt **ruganyos**

Aczélsodrony ágybetét- és matracz-gyárat

létesítettünk.

Gyártunk ugyanis aczélsodrony **ágybetéteket** fa- és vaskerettel, továbbá készítünk valódi lószőr, afrique vagy tengeri füvel tömött **matraczpárnákat**, csinos és tartós kivitelben.

Gyártmányaink nemcsak egészségügyi és tisztasági szempontból ajánlatosak, hanem azért is, mert nélkülözhetővé teszik a szalmazsákokat s így tetemes **pénzösszeg megtakarítása** mellett a szükséges kényelem is biztosítva van.

Gyártmányainkat kedvező részletfizetési feltételek mellett is szállítjuk. Ágybetéteink, valamint matraczaink előállításánál oda fogunk törekedni, hogy **gyors, pontos és lelkiismeretes** kiszolgálás által t. megrendelőink bizalmára és támogatására érdemessé tegyük magunkat.

E szakba vágó **javitásokat** gyorsan és jutányos árban eszközölünk. **Vidéki megrendelések** pontosan foganatosítottatnak.

B. pártfogásukért esdve, vagyunk kiváló tisztelettel

Schäffer J. és Társa.

Dunky Fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek

Városház-tér 5., óvoda-épület.

Az ujonan épült s minden tekintetben és szakszerűen berendezett

fényképészeti műtermünk

megnyilt.

Megbízásokat elfogadunk bármily időben d. e. 9-től 12-ig, délután 1-től 4 óráig.

MEGHÍVÁS.

A MISKOLCZI NEMZETI SZINHÁZ RÉSZVÉNYTARSULAT RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

1900. év márczius 18-án délelőtt 11 órakor

tartja meg, melyre a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentésének tárgyalása.
 2. A felügyelő-bizottság jelentésének tárgyalása a számadások megvizsgálásáról.
 3. Az 1900. évi költségvetés megállapítása.
 4. Elnök, vezérigazgató, titkár, pénztárnok, 4 igazgatósági és 3 felügyelő bizottsági tag megválasztása.
 5. Netalán teendő indítványok.
- Miskolcz, 1900. évi február hó 26-án.

Soltész Nagy Albert,
vezérigazgató.

148. szám.

v. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szolnoki kir. járásbíró-ság 1899. évi V. III. 696/1 számú végzése következtében Dr. Karczag S. Sándor szolnoki ügyvéd által képviselt Szolnok mezőgazdasági takarékpénztár részv. társ. bej. cégéjévé Gróf Szirmay Vilmos ur, mint néh. Gróf Szirmay Alfréd szirmabessenyoí örökhagyó kiskorú örököse Gróf Szirmay Eszter gyámja ellen 260.000 kor. s jár. erejéig 1899. évi december hó 28 án. foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfogalt és 33820 koronára becsült házi bútorok, felszerelvények, különféle fegyverek, lovak, kocsik, tehenek, hangszerek, s evőszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. jbiróság 1899. VIII. 920/1. sz. végzése folytán 260.000 korona tőkekövetelés, ennek 1899. évi december hó 1-ső napjától járó 7% kamatai $\frac{3}{4}\%$ kezelési, 3% stornodij és kiszabandó kincstári illeték és eddig összesen 556 kor. 40 fill. biróilag már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Gróf Szirmay Vilmos ur mint néh. Gróf Szirmay Alfréd szirmabessenyoí örökhagyó kiskorú örököse: Gróf Szirmay Eszter gyámja ellen Szirma-Besenyőn leendő eszközzésére 1900. évi márczius hó 14. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolcz, 1900. évi február hó 12. napján.

Skopec Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

KÖNYVNYOMDA

KÖNYVKÖTÉSNET

SZELENYI ÉS TÁRSA

MISKOLCZ

SZÉCHENYI-UTCA 45. SZAM.

Legmodernebb anyaggal felszerelt
könyvnyomdánkban

nyomatványok

izléses kivitelben
pontosan és gyorsan készíttetnek.

Hirdetések
a
SZABADSÁG
részére
jutányosan felvételnek.

Új gépekkel és segédeszközökkel
felszerelt

Könyvkötészetünkben

e szakba vágó munkák
legpontosabb kivitelben készíttetnek

DOBOZ-GYÁR

Nyomatott Szelényi és Tarsa könyvnyomdájában Miskolczon